యస్. వివేకానంద

రావు సిగరెట్లు కాల్చటం తగ్గించాడు. సినిమాకు వెళ్ళి యే నెల రోజులో దాటింది. కాలేజికి తప్ప కనీసం బైటి కెళ్ళటం కూడ మానేశాడు.

కాలేజి నుండి రాగానే గదిలో కిటికీ ప్రక్కనే ఉన్న మంచంమీద కూర్చుని వీధిలోకి చూస్తూ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ ఉంటాడు. పొద్దు పోవటంలేదు అనుకుంటాడు. బైటకెళ్ళి రోడ్డుమీద తల ఎత్తుకు తిరగాలి అంటే భయం. జేబులో కాస్త చిల్లరయిన లేకుండ వెడితే వెలితిగ ఉంటుందని ఎలాగో ఇంటి నాలుగు గోడల మధ్య కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు రావు.

డబ్బు సంపాదన—ఎట్లా ?—రావు మస్తిష్కంలో మెదలాడే సమస్యలు ఇవే ! పుష్కలంగ డబ్బు జేబునిండ ఉండాలని ఆశ—దాని వెనక తాను సంపాదించలేక పోతున్నాననే నిరాశ నిస్పృహ

కాలేజీ చదువు పూర్తికాకముందే తండ్రి రావుని ఒక ఇంటివాణ్ణి చేశాడు. ఇల్లరికం వచ్చిన రావు మామగారి దగ్గర చిల్లర డబ్బులు అడిగి తీసుకునేందుకు సంకోచపడుతున్నాడు. పిల్ల నిచ్చి ఇల్లరికం తెచ్చుకుంది చాలక అస్తమానం ఆయున్ను డబ్బుకోసం వేధించటం బావుండదనుకుంటూ ఉంటాడు.

అప్పులు—బైట కాలు పెడితే అప్పులు. ఉసుళ్ళకు మల్లే అప్పులవాళ్ళు వెంటబడతారనే భయం—అయితే ఎన్నాళ్ళుయిట్లా తప్పుకు తిరగటమానే ఆలోచనతో సతమత మవుతున్నాడు.

శ్రీమతి అయినా దగ్గరుంటె బావుండు అన్పించేది. మరో రెండు రోజులు గడుస్తేనే గాని మేనమామగారింటి నుంచి ఆమె రాదు.—రెండు రోజులు—ఎంత దారుణంగ గడవాలి —

సంపాదించటం మొదలుగాక ముందే తండ్రి తనను గృహస్తుడుగ చేసినందుకు నిత్యం మనసులో నిందిస్తూ ఉంటాడు. కనీసం భార్య అయినా ఏ ఉద్యోగమో చేసి సంపాదిస్తూ ఉంటే భర్త తనకున్న అవసరాలను గడుపుకుంటూ బాధలను తీర్చుకోవచ్చు. ప్రపంచలో ఎంతమంది భార్యలు సంపాదించి పెడుతుంటే, భర్తలు తింటూ కూర్చుని హాయిగ, ఆనందంగ రోజులు వెళ్ళదీయటంలేదు.—పోనీ మామగారయిన, 'అయ్యో అల్లుడి దగ్గర డబ్బులున్నాయో

లేవో అని పరామర్శించి, ఆంతర్యం కనుక్కుంటూ సమస్యను పరిష్కరిస్తే ఎంత బావుండు, అని అంతరాంతరంలో వాపోతుంటాడు రావు.

భార్య వచ్చాక అయినా తనకు ఇన్ని అప్పులు, ఇబ్బందులు ఉన్నాయని చెప్పి డబ్బు సర్దుబాటు చేయమని అడగటం మాత్రం యేం భావ్యంగ ఉంటుం దన్పించింది. పైగా తన చేతగానితనానికి, అసమర్థతకు ఏమనుకుంటుందో ననేనే భయం మరోవైపు రావును పీక్కుతింటోంది.

అవసరాలు తీరే దెలాగో, సమస్యను ఏవిధంగ పరిష్కరించాలో అర్థంగాని రావు సతమత మవుతున్నాడు. పోనీ దొంగతనం చేస్తే? —అమ్మో —అలాంటి ఆలోచన రాగానే రావుకి వళ్లంతా చెమట పట్టింది. గుండె వేగంగ కొట్టుకో నారంభించింది. దొంగతనం చెయ్యకముందే ఇంత భయంగ ఉందే. తీరా ఆపని చేశాక 'హార్ట్ ఫేలవు' తుందేమోని భయపడ్డాడు.

'దొంగ' అనే పదానికి సమాజం యెంత దారుణమైన భయాన్ని ఏర్పరిచింది. అవసరాలు తీరక, తీర్చుకునే మార్గం కన్పించక మరోవిధంగ ఆపని నెరవేర్చుకుంటే వాడు దొంగ ఎట్లా అవుతాడు ?—పోనీ పట్టుబడితే దొంగ? అదీ న్యాయమే — కేవలం మరోవిధంగ అవుసరం తీర్చుకున్నంత మాత్రాన దొంగగా పరిగణించటం అన్యాయంగా రావు మనస్సుకు తోచింది.

వేళకు ఫలహారాలకు లోటులేదు. టైం ప్రకారం అత్తగారు మరదలు ద్వారా తన గదిలోకి పంపుతునే ఉంది. అయితే మిగతా ఖర్చుల సంగతి మామగారికి చెప్పాలనుకుంటాడు. కానీ నోరు పెగిలి బైటకు మాట రాదు. అల్లుడు బజారయినా వెళ్లకుండ, ఇంటిపట్టున ఉండి చదువుకుంటున్నాడు గాబోలనే తృప్తితో నవ్వుకుంటున్నారు మామగారు.

పేక ఆడుకునేందుకయిన ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. ఎంతసేపని మరదలుతో కేరమ్సు ఆడతాడు—అప్పటికీ పొద్దు పోవటానికి రేడియో పెడతాడు—నావల్సు చదువుతూ ఉంటాడు.

భార్య ప్రక్కన లేనందున, జేబులో డబ్బులేక బజారు పోనందున ఆంతా యాంత్రికంగ తయారైనట్లుగ ఉంది. —

వూరికి వెడుతూ శ్రీమతి పాపను గూడ తీసుకెళ్లింది. లేకపోతే పాపతోనైన కాస్త కాలక్షేపంగ ఉండేది. ఈ వారం రోజుల్లో పాప ఎంత పెద్దదయి ఉండవచ్చు అనే ఆలోచన రాగానే, రావు మనస్సులో పాపను చూడ్డామనే దుగ్ధ బయల్దేరింది.

సాయంత్రం ఐదు గంటలు కావస్తోంది కాఫీ త్రాగటం ముగించిన రావు వాకిట్లో కొచ్చాడు. ప్రక్కనే ఉన్న చిల్లర కొట్లో బాకీచేసి వో సిగరెట్ పాకెట్ పుచ్చుకున్నాడు. సిగరెట్ మీద సిగరెట్ వెలిగిస్తు వాకిటి ముందున్న అరుగుమీద కూర్చున్నాడు.

దూరంగ కేకలు, అరుపులు విన్పించాయి. ఆలోచన్లకు అంతరాయం కలగటంతో రావు తల ప్రక్కకు తిప్పాడు. జనం పరుగెడుతూ 'పట్టుకోండి....పట్టుకోండి' అని అరవటం కళ్లబడ్డది. భయంతో పరుగెడుతూముందకు దూసుకు వెడుతున్న వో ఆగంతకుడిని, అమాంతం ఎదురొచ్చే లావుపాటి మనిషి పట్టుకున్నాడు. వెనకాల పరుగెడుతున్న జనమంతా గుంపుగ వచ్చి చేరారు. తలా వక చెయ్యి వేశారు. ఆగంతకుడి వళ్లు హూనం కావటంతో నీరసంగ నడిరోడ్డుమీద పడిపోయాడు. చుట్టూ జనం తలా వక రకంగ కేకలు పెడుతు అరుస్తున్నారు.

అరుగుమీద కూర్చుని యిదంతా చూస్తున్న రావు లేచి జనం దగ్గర కెళ్లాడు. పోలీసులకు పట్టించమని కొందరు—చావగొట్టమని మరికొందరు అంటుంటే విషయమర్థంగాని రావు ప్రక్కనే ఉన్న ముసలాయన్ను సంగతేమిటని అడిగాడు. అతనికి కూడ కారణ మేమిటో తెలియక 'అసలేం జరిగిందంటు' ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు రావును.

అందరి మాటలు ఆకళింపు చేసుకునే సరికి రావుకు వో అరగంట పట్టింది. కేవలం దొంగతనం చేయబోయినంత మాత్రాన ఇంత దారుణంగ శిక్షించటం రావుకి బాధగ తోచింది. అతని పరిస్థితికి సానుభూతి చూపాలన్పించింది. చుట్టూ ఉన్న జనం పల్చబడ్డారు. దొంగ దీన స్థితి, దుర్భర అవస్థ చూచిన రావు 'నువ్వు దొంగవు కావు. పట్టుబడ్డందుకు దురదృష్టవంతుడివి' అన్నట్టు అతనికేసి చూచి ఇక అక్కడ నిలబడలేక ఇంట్లోకి దారి తీశాడు.

రాత్రి ఏడు గంటలు కావస్తోంది. ఇంటి ముందు బండి ఆగిన చప్పుడైంది. పంచలో ఈజీచైర్లో పడుకుని రేడియో వింటున్నాడు రావు. బైటి గేటు తోసుకుని పరుగెత్తుకుంటు వచ్చిన మరదలు రజని ''బావా! అక్క వచ్చేసింది'' అనేసి ఇంట్లో కెళ్లింది. పడుకున్నవాడల్లా గభాలున లేచి ఎదురొస్తున్న శ్రీమతిని చూచి పరామర్శించి నట్టుగ వో చిరునవ్వు విసిరి చంకలో ఉన్న పాపను చేతికి తీసుకున్నాడు. ప్రేమతో తల నిమురుతూ, గాఢంగ హృదయానికి హత్తుకుని తనివితీర పాపను ముద్దాడాడు రావు. వారం రోజుల తర్వాత తండ్రిని చూడగలిగాననే ప్రేమకొద్దీ తాతగారు పిలిచినా పోలేదు పాప.

భోజనా లయ్యాక అందరు ఒకచోట కూర్చుని కబుర్లోకి దిగారు. పాప తాతగారి వడిలో ఆడుకుంటోంది. శ్రీమతి అందించిన తాంబూలం నములుతూ ఆలోచిస్తున్న రావు దృష్టి అనుకోకుండ పాపమీద కేంద్రీకరింపబడ్డది. రావుకు పాపలో క్రొత్తదనం కన్పించటానికి కారణంగ పాప చేతిన బంగారపు గాజులు లైటు వెలుగులో తళతళ మెరుస్తున్నాయి.

'రాధా! పాప చేతికి బంగారపు గాజు లెక్కడివోయి ?—' శ్రీమతిని అడిగాడు తదేకంగ పాప చేతి గాజులకేసి చూస్తు.

రాధ సమాధానం ఏం చెప్పిందో రావు చెవికి సోకలేదు. వక్కమారుగ రావు ఆలోచనలు సుళ్లు తిరిగాయి. కళ్లు మిరిమిట్లు గొల్పేలా తళతళా మెరుస్తున్న పాప చేతి గాజులు రావు మస్తిష్కాన్ని, ఆలోచన్లను దూర తీరాలకు లాక్కెళ్లాయి.

'ఏమిటండీ అట్లా చూస్తున్నారు. దిష్టి తగిలేను.' అన్న రాధ మాటలు శూలాల్లాగ రావు గుండెను చీల్చివేశాయి. పాప నవ్వేసింది, ఏదో అర్థమైన దానికి మల్లే. రాధ మాటలకంటె పాప నవ్వు రావును భయపెట్టింది. పాప నవ్వుతునప్పటికీ తన దృష్టిలో బాధపడుతున్నట్లు, ఏడుస్తున్నట్లు అన్పించింది రావుకు.

పారాడుతూ వచ్చిన పాప రావు వడిలో కూర్చుంది. రావు మామూలు ప్రపంచంలోకి వచ్చాడు.

రాత్రి పది గంటలు దాటింది. రావు మంచం ప్రక్కనే మరో మంచంమీద రాధ పడుకుంది. తల్లి దగ్గర పాలు త్రాగుతున్న పాప కళ్లు పెద్దవి చేస్తు లైటుకేసి చూస్తోంది. పాప రెండవ చెయ్యి తల్లి నడుంమీద వేసింది. రావు దృష్టి పాప చేతివైపు మళ్లింది. వోమారు రావు గట్టిగ శ్వాస పీల్చి వదిలాడు.

ప్రయాణ బడలికతో వుంటాన రాధ నిద్రపోయింది.కాని రావు మేలుకునే ఉన్నాడు. పడుకున్నవాడల్లా లేచి లైటుతీసి మళ్లీ నడుంవాల్చాడు. రావుకి ఎంతకీ నిద్ర

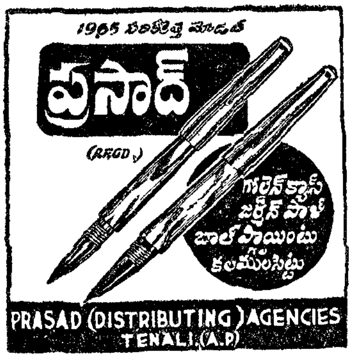

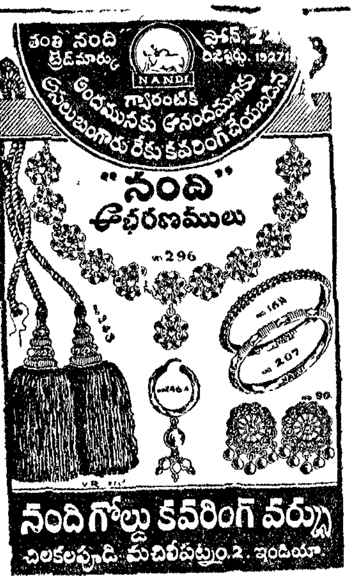

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల సెట్టు రు. 5-50.
(1) కొక్కోకశాస్త్రం (2) సుహాగ్‌రాత్ (3) చుంబన పద్ధతులు, (4) 84 ఆసనములు, (5) రహస్యఫోటో ఆల్బం. ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/-. పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ అదనం. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
SULEKHA BOOK DEPOT
APW(75) PHAPALA, ALIGARH.

దొంగ

రాకుండ ఉంది. సిగరెట్ వెలిగించి ఆలోచనలను నెమరు వేస్తున్నాడు.

భార్యను డబ్బు సర్దమని అడగటమా ? —పాప చేతి గాజులు దొంగతనం చేసి అవసరం గడుపుకోవటమా ??—ఈ రెండు ప్రశ్నలే రావును వేధిస్తున్నాయి.

పాప చేతి గాజులు దొంగిలించేందుకు తీర్మానించుకున్నాడు. తనే దొంగతనం చేశాడని ఎట్లా తెలుస్తుంది. ఎవ్వరూ అనుమానించరు. పైగ ఏ తండ్రీ అలాంటి దారుణమైన అఘాయిత్యానికి పాల్పడడు అనే సవ్యస్యతో విషయం తనదాక రాకుండనే సమసిపోతుంది.

చేతికి గాజులు ఉన్నా, లేకపోయినా వాటి ఆనందం పసిపాపకేం తెల్సు. గాజులు చేతిన లేనందున బాధ అంతకన్నా పాప కర్థం గాదు..... కాని పాప అమాయక హృదయం తనను శపిస్తుందేమో? తనవైపు దోషిగ చూస్తూ హేళన చేస్తుంది పాప నేరస్తుడిలాగ అసహ్యించుకుంటుంది. పాపకు విషయం తెలిస్తే తనకు దూరంగ ఉంటుంది—కానీ—పాపకు తనెలా దూరం కాగలడు? —తప్పు ఒప్పుకున్నా పాప తనను క్షమించదు. నాన్న దొంగ అని అందరితో చెప్పుకుంటుంది. అది తను సహించలేడు. ఈవిధంగ పాప తనకు దూరం కావటం ఇష్టంలేదు.

దొంగగా తయారైన తను పాపను ఏముఖంతో దగ్గరకు తీసుకోగలడు. తెల్లవారితే అందరూ తననే అనుమానిస్తారు. తను తల ఎత్తుకు యెట్లా తిరగడం ?— వెంటనే సాయంత్రం జరిగిన సంఘటన కళ్లల్లో మెదిలింది. పరాయివాడు గాబట్టి వాడిని కొట్టగలిగారు. సంవత్సరమైనా నిండని పసిపాపకు ఇవన్నీ ఏం తెలుసు, తన పిచ్చి గాని! అనుకున్నాడు.

చెమట పట్టిన ముఖాన్ని తుడుచుకున్నాడు. లేచి గదిలో లైటు వేశాడు. రాధ పక్కలో నిద్రపోతున్న పాపను తెచ్చి తన పక్కమీద పడుకోబెట్టుకున్నాడు. లైటు ఆర్పి వచ్చి మంచంమీద పడుకున్నాడు రావు.

కిటికీలోంచి వచ్చే చల్లగాలికి రావు ఆలోచనలు కుదుటబడ్డాయి. కళ్లు మూసుకు పడుకున్నాడు.

బరువుగ తెల్లవారింది. రాధ వచ్చి రావుని నిద్ర లేపింది. కళ్లు తెరిచి చూచిన రావుకి పక్కలో పాప కన్పించలేదు.

'రాధా! పాపేది?—' ఆదుర్దాతో అడిగాడు.

'పాప ఎప్పుడో నిద్ర లేచింది. మీరే తొమ్మిదింటికి లేస్తున్నారు. నిద్రలేవటంలో అమ్మాయికి మీ పోలిక రాలేదులెండి.'

హమ్మయ్య అనుకొన్నాడు. శ్రీమతి అందించిన టూత్ బ్రష్ తీసుకున్నాడు. లేచి వెళ్ళి అద్దంముందు ముఖం చూసుకుంటు 'ఇంతకూ అనుకున్న పని పూర్తికాకుండానే తనకు అంత నిద్ర ఎట్లా ముంచుకొచ్చింది. చెప్మా' అనుకున్నాడు స్వగతంలో.

స్నానం ముగించి వాకిట్లో కుర్చీలో కూర్చుని ఆడుకుంటున్న పాపను, చేతి బంగారపు గాజులను చూచి తృప్తిగ నవ్వుకున్నాడు. క్రితం రాత్రి నిద్ర తనను అంతగ ఆవరించినందుకు మనసులో మరోమారు తిట్టుకుని, కనీసం ఈ రాత్రికయినా ఆపని కాస్త ముగించాలని తీర్మానించుకున్నాడు. పాపను దగ్గరకు తీసుకుని హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

భోజన కార్యక్రమం ముగించి కాలేజికి బయల్దేరాడు. క్లాసులో కూర్చుని లెక్చరర్ని వింటున్నాడన్న మాటే గాని రావు ధ్యాస మరోవైపుకు లాగుతోంది. క్లాసు లెప్పుడవుతాయా, ఎప్పుడెప్పుడు చీకటి పడుతుందా అనే ఆలోచన తప్ప మరో ఆలోచనే లేదు. పుస్తకం తెరిచినా, పాఠం వింటున్నా పాప చేతి బంగారపు గాజులే కళ్లల్లో సుళ్లు తిరుగుతున్నాయి.

మనస్సు బాగోనందువల్ల మధ్యాహ్నం క్లాసులు మానేసి సరాసరి యింటికి దారి తీశాడు. త్రోవలో పాప బంగారు గాజుల భవిష్యత్‌మీద కొన్ని కొత్త ప్లాన్లు నిర్మించుకుంటు నడుస్తున్నాడు రావు.

గుమ్మంలో అడుగు పెట్టేసరికి రావులో క్రితం క్షణం వరకు మెదలాడుతున్న ఆనందానికి సంకెళ్లు పడ్డట్టయింది. రావును చూచిన అత్తగారు, మామగారు వకరి ముఖాలు మరొకరు చూచుకని తలలు దించేసుకున్నారు. రజని భయంతో బిత్తరి చూపులు చూస్తు నిలుచుండిపోయింది. రాధ

ముఖం చూపించలేక రివ్వున - ఇంట్లోకి వెళ్ళింది.

పరిస్థితేమిటో అర్థంగాని రావు నివ్వెరపోయాడు. ఓ క్షణంసేపు ఆలోచించాడు. ఒకరి ముఖాలు మరొకరు చూచుకోవటం మినహా అతనికేమీ అర్థంగాలేదు.

ఒక్క అడుగులో ఇంట్లోకెళ్ళి తలుపు ప్రక్కనే ఉన్న రాధను 'ఏం జరిగింది రాధా?' అడిగాడు రావు.

కేవలం ముఖాన్ని ప్రక్కకు తిప్పుకోవటం తప్ప అంతకన్నా ఏం చేయలేకపోయింది రాధ. రాధ కంటిలో నీరు నిండటం గమనించిన రావు 'అసలేం జరిగిందో ఎవ్వరూ చెప్పరేం?'— విసుక్కున్నాడు.

వరండాలో నుంచి వస్తున్న అత్తగారు 'ఆఁ... ఇంకేముంది బాబూ, పాప చేతి బంగారపు గాజులు కాస్తా పోయాయి....' అంది.

'ఆఁ .... ఎట్లా పోయాయి ??—'

ప్రక్కనే ఉన్న మామగారు 'ఏం లేదు నాయనా, రజని పాప నెత్తుకుని వాకిట్లో పాపను ఆడిస్తున్నదల్లా మీ అత్తగారు రజనిని పిలవగానే పసిదాన్ని అరుగ్మీద కూర్చోబెట్టి లోపలి కొచ్చింది. పాప ఏడ్పు విన్పించి రాధ వాకిట్లో కెళ్ళి పసిదాన్ని చంకనేసుకుని ఇంట్లోకి తెచ్చింది. తీరా ఇంట్లో కొచ్చాక చూచుకుంటే ఏముంది, పాప చేతిగాజుల్లేవు—ఇదంతా జరిగి గంట కూడ కాలేదు. మేమంతా వంచలోనే ఉన్నాం పైగా—' అన్నారు.

'ఆరి రాస్కెల్ ! పసిపాప చేతి గాజులు దొంగిలించేందుకు వాడికి చేతులెట్లా వచ్చాయి ?' అనేసి నోటి కొచ్చినట్లల్లా తిట్టాడు రావు కసికొద్దీ. రావు మాటల్లో, కన్న కూతురి సొమ్ము పోయిందనే బాధ తనకు దక్కకుండా పోయాయనే ఈర్ష్య మిళితమయినాయి.

'ఆఁ. దొంగతనం చేయదల్చుకున్న వెధవకు చిన్నా, పెద్దా, భేద మేమిటయ్యా. ఇంతకీ మనకా సొమ్ము ప్రాప్తంలేదు.' అనేదో గొణిగారు అత్తగారు.

అదే పని రావు చేసివుంటే అత్తగారన్న మాటలు తనకే వర్తించి ఉండేవిగదా నసే భయం, కన్నబిడ్డ చేతి గాజులు పోయాయనే బాధతో మానసికంగ కృంగిపోయాడు. ●